

בש"פ 4990/23 - מדינת ישראל נגד חאלד אלבראגית, כרם אל עביד, אחמד עגלוני

בית המשפט העליון

בש"פ 4990/23

לפני: כבוד השופט י' אלרון

העוררת: מדינת ישראל

נגד

המשיבים: 1. חאלד אלבראגית
2. כרם אל עביד
3. אחמד עגלוני

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים ב-
מ"ת 33901-06-23 מיום 28.6.2023 שניתנה על ידי
השופט א' גורדון

תאריך הישיבה: ט"ז בתמוז התשפ"ג (5.7.2023)

בשם העוררת: עו"ד גל הרניק בלום

בשם המשיבים 1 ו-3: עו"ד חמזה קוטינה

בשם המשיב 2: עו"ד חליל זאהר

מתורגמן: מר סמיח חדאד

החלטה

עמוד 1

1. לפני ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (השופט א' גורדון) ב-מ"ת 33901-06-23 מיום 28.6.2023, בה הורה על שחרורם של המשיבים ממעצר ל"מעצר אדם", קרי שחרור בצמוד למפקחיהם.

2. כמפורט בערר, המשיבים מואשמים בתקיפה של קטינים יהודים בעיר העתיקה בירושלים משסימו להתפלל באחד הרחובות, כאשר חלק מהתקיפה התרחש לאחר ששוטרי מג"ב הגיעו למקום וניסו להפריד בין הצדדים.

מעשי המשיבים מלמדים, לגישת העוררת, על מסוכנותם והיעדר מורא מגורמי האכיפה. עוד מצוין בערר, כי למשיבים עבר פלילי "טרי" בעבירות אלימות אידיאולוגית בעיר העתיקה בשנים 2021-2022, ומסוכנותם אינה מאפשרת את שחרורם לחלופה הכוללת רק "פיקוח אדם" של הורה אחד, כאשר הם חופשיים למעשה להסתובב בעיר העתיקה. לתמיכה בטיעוניה, העוררת הפנתה לאמירת באי-כוח המשיבים בדיון שהתקיים ביום 28.6.2023 לפיה ההורים המפקחים הם "חולים שלא יכולים לספק פיקוח עם מעצר בית" ולא יכלו לספק למשיבים חלופה ולשמש כמפקחים גם במעצריהם הקודמים.

נוכח האמור, נטען בערר כי אין במתווה שאימץ בית המשפט המחוזי כדי להוות חלופה המאיינת את מסוכנות המשיבים ולמעשה אין הוא מהווה חלופה כלל, שכן הלכה למעשה מדובר בשחרור המשיבים "ללא כל פיקוח אפקטיבי". כן נטען כי חלופה זו אף אינה עונה על הקריטריון שקבע בית המשפט המחוזי בהחלטתו מיום 26.6.2023, לפיה ניתן היה לבחון את שחרור המשיבים לחלופה הולמת הכוללת "פיקוח אנושי מתאים, וכן ריחוק מתאים ממוקדיהחיכוך".

בפתח הדיון, באת-כוח העוררת צמצמה את בקשתה בכך שלא עמדה על מעצר המשיבים עד תום ההליכים בעניינם אלא על מציאת חלופה הדוקה יותר מחוץ לעיר העתיקה שתאיין את מסוכנותם.

3. מנגד, באי-כוח המשיבים ביקשו להקהות את המסכת העובדתית המיוחסת להם, בטענה כי החיכוך עם המתלוננים נעדר רקע אידיאולוגי או מניע דתי בשל היותם יהודים. עוד נטען כי יש לדחות את הערר, תוך שצוין כי בית המשפט המחוזי בחן בהחלטתו את מכלול השיקולים כנדרש, ומצא כי החלופה של "פיקוח אדם" הולמת.

4. לאחר ששמעתי את באי-כוח הצדדים, אני סבור כי יש ממש בנימוקי העוררת בנסיבות העניין, ומשכך יש לקבל את הערר. כל זאת, על רקע עברם הפלילי של המשיבים ומכלול התנהלותם כמיוחס להם בכתב האישום בעניינם.

יחד עם האמור לעיל, משהעוררת נסוגה מבקשתה למעצר המשיבים עד לתום ההליכים בעניינם וסייגה את הערר למציאת חלופת מעצר הולמת שלא בדמות "מעצר אדם" כהחלטת בית המשפט המחוזי, אני מורה על הכנת תסקיר מעצר בעניינם של המשיבים. לאחר הגשת תסקירי המעצר, ישוב בית המשפט המחוזי ויידרש לשאלת חלופת המעצר ההולמת במקרה דנן.

יוצא אפוא שהערר מתקבל, ואני מבטל את החלטת בית המשפט המחוזי באשר לשחרורם של המשיבים.

ניתנה היום, י"ז בתמוז התשפ"ג (6.7.2023).

שׁוֹפֵט
